

COMENCEN LES OBRES pàg 11
Tornen a demanar al club que millori la mobilitat els dies de partit amb el futur Espai Barça

ESPORTS pàg 18
Àlex López: "Al Col·legi Maristes Sants-Les Corts vaig descobrir el bàsquet"



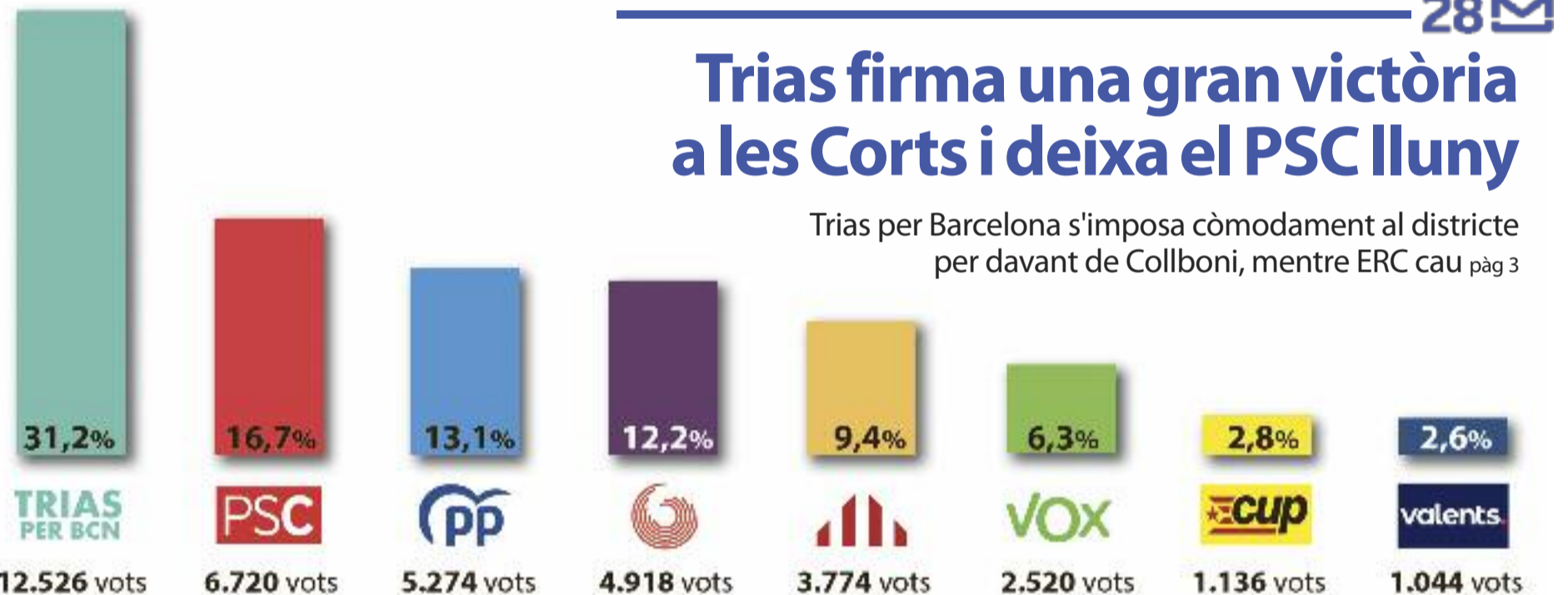
línialescorts

18 anys

7/6/2023 · Núm. 269 · linialescorts.cat

El millor circ emergent arriba de nou amb el festival Circorts

La 24a edició del certamen se celebrarà del 16 al 18 de juny amb el retorn dels espectacles itinerants pàg 12



Trias firma una gran victòria a les Corts i deixa el PSC lluny

Trias per Barcelona s'imposa còmodament al districte per davant de Collboni, mentre ERC cau pàg 3

MOBILITAT pàg 10
Demanen que la línia L9 del metro arribi a les Corts abans de l'any 2027



'LA CABRONADA' pàg 10
La cinquena edició de la Trobada de bèsties de foc escalfa motors

INCIDENT pàg 10
El barri de Pedralbes pateix una fuga d'aigua de grans dimensions

PÀRQUING ATENEA JOAN GÜELL

T. 934 914 392 parkingatenea@grupbonanova.com

APARCAR MAI HA ESTAT TAN FÀCIL!

OBERT 24h



P

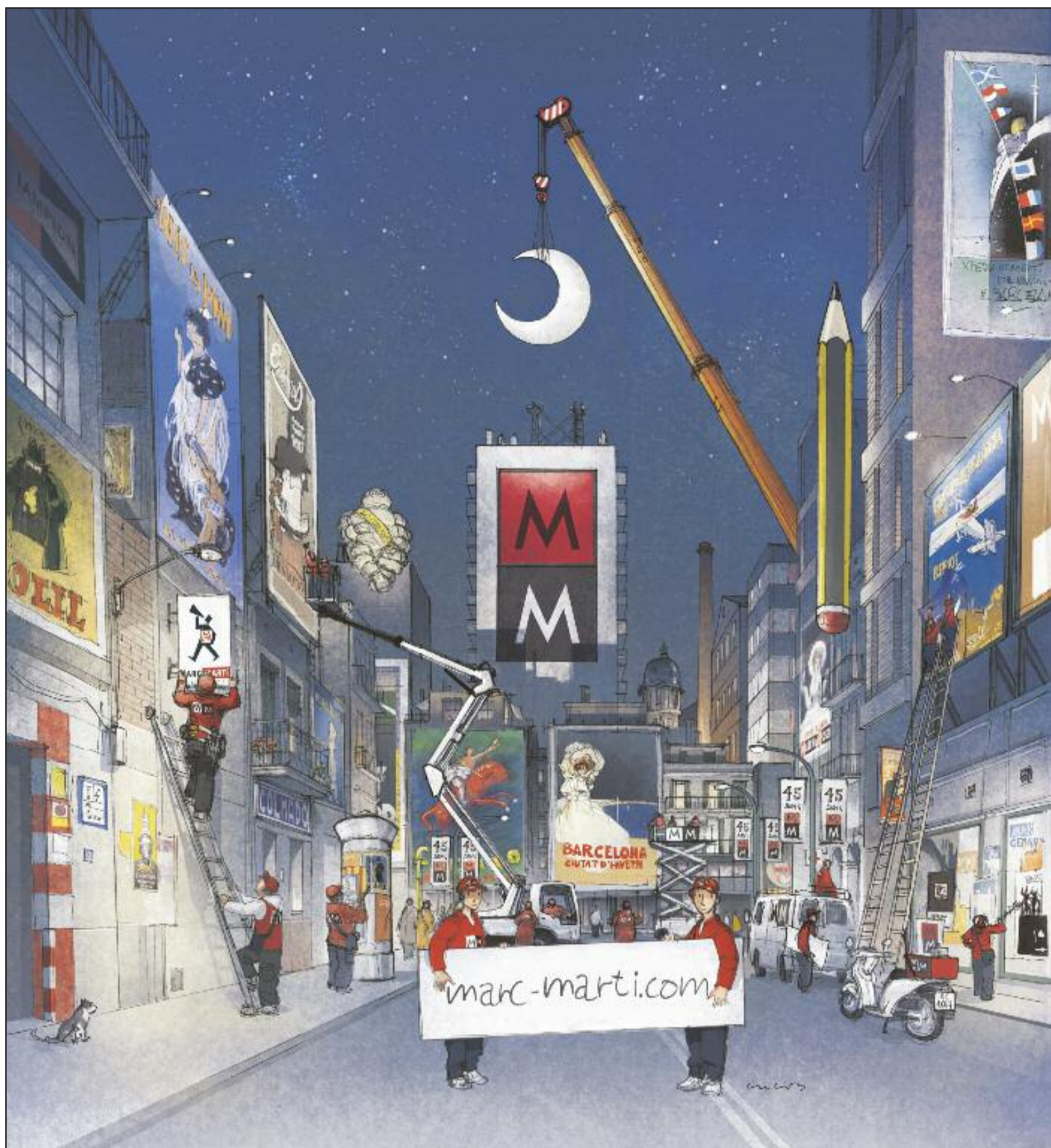
PÀRQUING ATENEA JOAN GÜELL 209

ESTRENEM! Entrada i sortida del parking MILLOR ACCÉS + MÉS AMPLI + MÉS CÒMODE

NOU ABONAMENT 6 MESOS + 1 MES GRATIS

PORTA UN ALTRE VEHICLE I ACONSEGUEIX EL 20% DESCOMPTE*

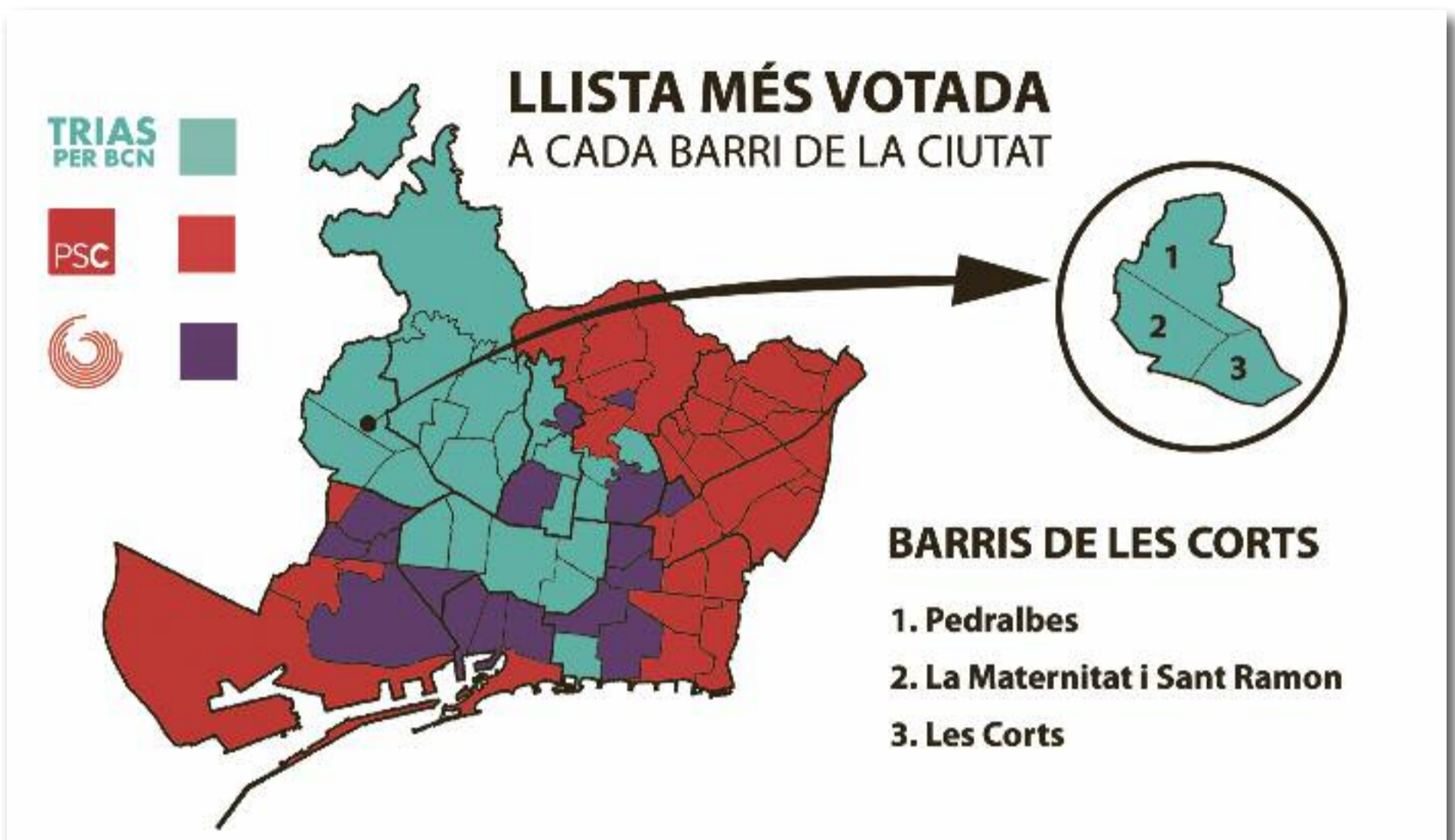
*Porta a un amic o porta'ns un altre cotxe, i beneficia't del 20% durant aquest any.



**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES



Trias per Barcelona ha estat la candidatura més votada a la ciutat aquest 28M. Infografia: Línia Les Corts

Victòria clara de Trias a les Corts

» Trias per Barcelona va aconseguir el 31,2% dels vots emesos al districte el passat 28 de maig
 » El PSC va ser la segona força a les Corts amb poc més de la meitat dels suports, un 16,7%

Anna Utiel
LES CORTS



Barcelona va viure el 28 de maig una nit electoral d'infart. El triple empat que auguraven totes les enquestes es va anar desfent a mesura que avançava l'escrutini i finalment la balança es va decantar a favor de Trias per Barcelona. En una jornada amb un 60,6% de participació (gairbé sis punts menys que el 2019), la candidatura de l'exalcalde Xavier Trias va aconseguir el 22,4% dels vots al conjunt de la ciutat, un suport que es tradueix en onze regidors. En aquesta victòria, hi va tenir molt a veure les Corts: amb un 67,8% de participació, el 31,2% dels vots emesos al districte van anar a parar a Trias, que es va imposar còmodament a la resta de candidats. Aquest percentatge és el segon més alt que va obtenir a la ciutat, tan sols superat pel 40% de Sarrià-Sant Gervasi.

El paral·lelisme entre ciutat i districte que es pot establir pel que fa al partit guanyador s'aplica també en el cas de la segona força, que en tots dos casos va ser el PSC. Ara bé, a les Corts els resultats van ser molt més clars. Mentre que al conjunt de la ciu-

tat Jaume Collboni es va imposar a Ada Colau per la mínima i es va quedar a menys de tres punts de Trias, al districte la diferència va ser abismal. El candidat socialista va obtenir el 16,7% dels vots cortsencs, amb poc més de la meitat de les paperetes obtingudes per Trias, i el podi el va completar el PP. De fet, el popular Daniel Sirera va aconseguir a les Corts el seu segon millor resultat, amb un 13,1% dels vots (només per darrere del 14,9% que va assolir a Sarrià-Sant Gervasi).

Així doncs, Sirera va rel·legar Colau a la quarta posició a les Corts, on va rebre el 12,2% dels suports. La va seguir el líder d'ERC, Ernest Maragall, que va ser el cinquè alcaldable més votat al districte amb un discret 9,4%. El percentatge dels republicans aquest 2023 està a anys llum del que van assolir el 2019, un 21,2%. Aleshores van aconseguir guanyar al districte per primera vegada i, de moment, ha estat l'última. La situació d'ERC a la ciutat no és gaire millor que a les Corts: van passar de triomfar el 2019 a quedar quarts el passat 28 de maig amb només un 11,2% dels vots barcelonins.

PACTES O L'OPCIÓ MÉS VOTADA?
 Amb tot, el panorama del 28M va deixar una pregunta a l'aire:

governarà la llista més votada o hi haurà un pacte alternatiu?

La mateixa nit electoral –i després d'haver repetit en diverses ocasions al llarg de la campanya que hauria de governar el vencedor dels comicis– Collboni va obrir la porta a pactar amb comuns i ERC per evitar un nou mandat de Trias. El socialista va afirmar que Barcelona havia “votat progressisme” i va advertir que “el PSC no renuncia a res”. La convocatòria d'eleccions generals que Pedro Sánchez va anunciar per sorpresa l'endemà, però, va refredar aquest discurs. El primer secretari del PSC, Salvador Illa, va admetre el dia 30, en declaracions a RAC1, que Trias “té un avantatge” i que “si no passa res, ell serà alcalde”.

Per la seva banda, Colau no ha deixat d'insistir en la possibilitat d'un govern d'esquerres. “Hi ha una amplíssima majoria progressista de 24 regidors”, ha repetit per activa i per passiva, en referència als deu regidors socialistes, els nou dels comuns i els cinc d'ERC. Malgrat els mals resultats del republicà Ernest Maragall el 28M, sembla que tindrà la clau de l'Ajuntament. Tot plegat s'haurà de resoldre de cara al 17 de juny, quan hi ha prevista la investidura del nou batlle.

Els tres barris cortsencs refermen el triomf de Trias

BARRIS ▶ La batalla pels barris, en el cas de les Corts, també la va guanyar Trias per Barcelona. Aquesta afirmació, però, no es pot extrapolar al conjunt de la ciutat, on aquesta victòria va ser per al PSC. Concretament, la llista de Jaume Collboni va ser la més votada a 35 dels 73 barris, mentre que la de Xavier Trias ho va ser a 21 barris i la d'Ada Colau, a 17.

Tornant al districte de les Corts, Trias va vèncer als tres barris que el conformen. El triomf més evident va ser el de Pedralbes, on va rebre el 39,9% dels vots. En aquest barri, la segona força més votada va ser el PP, amb el 22,7% de les paperetes, i la tercera va ser Vox, amb l'11,1%. De fet, les Corts va ser el tercer districte de la ciutat que va donar més suport al partit d'extrema dreta, per darrere de Nou Barris i Sarrià-Sant Gervasi.

En clau de barris, el de les Corts va atorgar també una victòria clara a Trias per Barcelona, amb el 32,1% dels

vots. El va seguir el PSC, amb el 16,9% de les paperetes, i Barcelona En Comú, amb el 13,6%. Per tant, el podi va ser el mateix en aquest barri que en el conjunt de la ciutat.

També ho va ser a la Maternitat i Sant Ramon, on Trias es va avançar a la resta de candidats amb un 25%

39,9%

Aquest va ser el millor resultat de Trias al districte i el va assolir al barri de Pedralbes

dels vots. Collboni va quedar en segona posició amb el 19,2% dels suports, i Colau va ser la tercera amb un 13,4%.

Com a curiositat, aquests dos últims barris van coincidir a donar exactament el mateix percentatge de vots al PP i a ERC, que van ser quarta i cinquena força en tots dos territoris amb un 11,6% i un 10,4%, respectivament.

La lupa

Per la 'gitanització' de Catalunya

per Xavier Godàs



Foto: Arxiu

El propassat 11 de maig, el president rebia una vintena de dones gitanes universitàries, en una trobada pensada per mantenir una conversa distesa. El 24 de maig vaig tenir l'ocasió de celebrar l'accés a la universitat per a majors de vint-i-cinc anys de prop d'una quinzena d'estudiants gitanos del Grup d'Accés a la Universitat, una unitat formativa depenent del Pla Integral del Poble Gitano de la Generalitat. Ambdues trobades van ser molt reveladores.

En la conversa mantinguda amb el president, les estudiants varen expressar els seus reptes i projectes. Fins aquí el que era d'esperar, que les il·lusions són universals i ens esperonen a tirar endavant. Però a la conversa hi va haver més teca. Algunes de les intervencions que més em van fer parar-hi l'atenció apuntaven detalls reveladors de les falles de la inclusió social. En destaco els següents: el problema que suposa que hi hagi centres educatius instal·lats en el baix rendiment, fet que arrossega el conjunt dels estudiants a una molt baixa expectativa d'èxit educatiu. En constatar aquesta situació, l'esforç de famílies gitanes per donar estudis als seus fills i filles comporta, en alguns casos, que els traslladin a altres centres, sovint pagant escoles concertades. El problema –viscut en primera persona per algunes de les estudiants presents a Palau– de tutors desincentivadors amb la continuïtat dels estudis post-obligatoris, concretament del batxillerat. El relativisme cultural d'algun docent que, fent-se passar per progre i empàtic –quan, de fet, demostra ser un re-

accionari de manual–, s'atreveix a estipular que, culturalment parlant, l'univers gitano és més refractari a estudiar, i que s'ha de "comprendre" aquest tret cultural. D'altra banda, fou molt interessant constatar l'empenta cap al canvi social de les estudiants dins la mateixa comunitat, quan algunes d'elles, sent les primeres a arribar a la universitat, han hagut de convèncer els pares per mostrar-los que era bo per a elles estudiar, i que fent-ho no viurien desprotecció ni desvinculació de la comunitat.

El que m'entusiasma és la seva capacitat de superació amb un esforç redoblat

Al Grup d'Accés a la Universitat em vaig trobar amb tot d'estudiants expectants per l'entrada a la vida universitària, orgullosos de la feina feta fins a arribar a les seves portes. Parem compte al fet que ells i elles, tots, treballen les hores del dia que faci falta per mantenir les seves famílies. Sempre amb la canalla en el punt de mira. Els estudis conformen el seu somni, però, sobretot, somien amb els seus, en fer-los participants d'aquesta aventura que té tot el sentit perquè es tracta de prosperar plegats. La família com un valor fonamental, sí, en aquest sentit de suport, protecció i solidaritat elemental: el grup extens amb què es desitja compartir la prosperitat. La comunitat sempre

en l'horitzó. Aquí no hi ha individualisme que valgui. Lluny queda la retòrica del "jo abans que res" tan pròpia dels valors liquats postmoderns que ara ens aclaparen i que, malauradament, s'han escolat per la porta de darrere de l'esquerra.

Sé que en cap grup humà podem assegurar que tot siguin flors i violes. Ara bé, el que m'entusiasma de totes aquestes persones que he tingut l'oportunitat de conèixer és la seva capacitat de superació amb un esforç redoblat comparat amb els que, com jo, som païos. Permeteu-me que parli en aquests termes. Conversant amb aquest estol d'estudiants mai no hi he trobat un bri de lamentació. No perden el temps en el victimisme ni demanen cap privilegi pel fet de ser de la comunitat gitana catalana. Exigeixen, això sí, un tracte entre iguals. I amb les seves vides combaten la trajectòria estructural de desigualtat que s'ha concentrat en el poble gitano en relació amb la resta de la població. Combaten el racisme amb què ara encara es troben, incrustat en la vida quotidiana del nostre país. Actuen amb determinació exemplar: fan caure murs i salten tanques. Són, ras i curt, una poderosa agència de canvi. Per descomptat, ho són molt més que els que entre la majoria paia considerem una ofensa imperdonable i motiu de mobilització política que ens critiquin el pentinat. Acabo amb dos noms propis: la Sàcri s'ha compromès a superar la prova comuna de l'accés per a majors de vint-i-cinc anys l'any vinent, que aquest no ha pogut ser. L'Isaac va pel camí de convertir-se en mestre i espero que aviat el tinguem entre el professorat del nostre país.

Aquí es piula



El Twitter en paper



@punsix

Enmig d'una celebració tan especial com la Champions femenina de futbol també passen successos fastigosos. Just quan havia acabat, ARRO de @mossos ha detingut un noi d'uns 30 anys per masturbar-se i ejacular a l'esquena d'una noia aprofitant la multitud a Sant Jaume.



@sergipicazo

[En referència a un article de *Crític*] Confirmat amb dades el que ja sempre es pensava. El 34% dels instituts privats van puntuar els seus alumnes entre 1 i 2 punts per sobre dels resultats que van acabar obtenint a la selectivitat. Més diferències amb la selecció que a la pública.



@EvaPiquer

El 1997 vaig publicar una novel·la que es llegia a les escoles des de llavors. Hi ha mestres que han fet llegir aquesta novel·la durant 25 cursos seguits. "Com que el llibre funciona...", em diuen. El llibre funciona, però fer-lo llegir any rere any delata una desídia alarmant.



@massanagranaire

Alerta perquè hi ha gent desesperada perquè Barcelona mantingui un govern d'esquerres amb autèntics bolxevics com Jaume Collboni o Albert Batlle. És com quan el 2015 hi havia gent espantada perquè Xavier Trias havia perdut les eleccions i no hi hauria un alcalde independentista.



Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 33380-2010

www.liniaarxa.cat



Els semàfors



Bocs de Can Rosés

La cinquena edició de la Cabronada, la trobada de bèsties de foc de les Corts que organitzen els Bocs de Can Rosés, ja escalfa motors. La jornada se celebrarà el 10 de juny a la plaça Can Rosés com a escenari principal.

pàgina 10



Circorts

El Festival Circorts celebra la seva 24a edició el cap de setmana del 16 al 18 de juny. Enguany, el certamen estrena un nou escenari, el Bosquet, i un nou espai, La Carpa.

A més, recupera els espectacles itineraris.

pàgina 12



Comerç 08028

L'associació de comerciants Les Corts Comerç 08028 celebrarà la festa del comerç al carrer el pròxim 10 de juny. Els comerços associats sortiran al carrer Cardenal Reig per oferir els seus productes i serveis de proximitat als veïns.

pàgina 14

El + llegit

línialescorts.cat

- 1 *Sílvia Oller es queda sense paraules*
- 2 *La sorpresa de la Guàrdia Urbana en escorcollar un cotxe al districte*
- 3 *Esvoranc al passeig Manuel Girona per la força de la fuga d'aigua de Pedralbes*
- 4 *Entre la seducció i la norma: debat sobre la salut del català a l'Espai Línia*
- 5 *Trias arrasa a les Corts i Colau s'hi enfonsa*

Safata d'entrada

Fronteres

per Francesc Reina

Les línies de la superfície es veuen millor de lluny, des de la distància, prenent certa perspectiva. Així ho escriuria Italo Calvino per expressar, potser, la sensació d'una cosa desconeguda. No obstant això, seria bo no confondre'ns gaire: mirar des de lluny pot ajudar a entendre millor, però darrerament la capacitat de distingir es troba una mica abandonada, ja que les interpretacions, sigui amb bona disposició o no, poden condicionar les nostres formes de veure. Així doncs, mirar l'horitzó depèn de la perspectiva de cadascú: passa com amb les fronteres.

Les línies divisòries són límits que no cal buscar gaire lluny, són a cada cantonada, molt a prop; hi van ser abandonades anys enrere. Espais que van patir violències indefinibles, com aquelles terres del llunyà oest, imperava la llei del més fort. Llocs impenetrables on hi va haver gent que es va organitzar per buscar la dignitat mentre que una altra va ensopegar; llocs massa grans per ser explorats, massa petits per entendre'ls, mars a la deriva on s'allotjaven els sobreexplotats, hostils o resignats. Ara els seus tripulants porten gairebé tots el tatuatge del benestar social.

Els enamorats de la democràcia a la recerca d'un ofici per a tota la vida fa anys que proclamen que cal acabar amb els confins. Recorren a expressions i postures llunyanes, desitjos que, tocant de peus a terra, tenen a veure amb drets llunyanos que no poden defensar. Allò que no funciona es perpetua, i així passa. Tan lluny de la vida quotidiana, se solen manifestar en estructures jeràrquiques

gens participatives, sense treballar transversalment amb altres polítiques, van cavant trinxeres al voltant dels seus regnes, mirant de reüll el rival. Els nostres i els altres, els que ens agraden i els de fora, i després hi ha els narcisistes fomentant territoris de beneficència sense propostes per enriquir entorns i reconèixer les persones. Entren als seus salons i s'hi tanquen, poques vegades traspassen altres confins.

Coordinadores, directors, caps d'això i allò, tècniques de diversos nivells, administratius i comptables que van opinant sobre diversos encàrrecs, horaris, funcions o responsabilitats... Som d'on vivim, submergits a les misèries de les coses petites, dels pocatraces i de les mesquineses entre l'enveja i el menyspreu. Passen cinc, deu, quinze anys i alguns se'n van perquè en vinguin d'altres, però la majoria s'hi queden, ens hi quedem, i apa, a l'embolic de cada dia. Polifonies d'una època de construccions silencioses, travessades pel més lleig. Allà, caminant a la boira, desenredant el temps sense apreciar la justícia entre l'injust: els vulnerables, els que no tenen tots els papers, "que vinguin quan se'ls doni cita...". On són les noves oportunitats, com adequar-se a altres formes de vida menys "sanes", diferents? I la prevenció, les maneres personalitzades, on

es dissenyen? Als despatxos? Alguns vigilen els seus estils ètics (altres no), humanitzen les seves propostes on no predomina la intervenció connectada al territori vital (perquè el normal és el despatx i no la comunitat). Més recursos? Potser, però el malestar es produeix quan el veïnat se sent abandonat. Seguim a l'equació prestació-atenció individual perquè és el que les estadístiques ens demanen: que "l'operació hagi anat bé encara que el pacient hagi mort". Traspassar les duanes per enriquir els entorns és un treball ardu que moltes vegades es fa des de petites illes en un mateix mar, una aspra discussió on tots som estrangers en un mateix lloc, com ens explica Ken Loach a la seva última pel·lícula *The old oak*. Les fronteres parteixen en dos, redueixen la convivència a una tolerància obligada amb espines als temples de la paraula, un cara a cara davant la desigualtat, on els protagonistes aspiren a no caure en el risc de la no-ciudadania. On tot està traçat, on hi ha poques vores per descobrir, allà on les autoritats arriben tard al somni utòpic d'una societat millor.

Hi ha qui parla més del compte, segueixen pensant que estan cridats a atreure l'atenció (ha de ser terrible no adonar-se del contrari). S'haurien de prendre més seriosament el silenci.

Línia Les Corts no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes



#CaraACara



#NensQueViolenNenes



#PrimaveraSound

@324cat: La líder de Sumar, Yolanda Díaz, diu que el bipartidisme és el passat i retreu a Sánchez que proposi un cara a cara setmanal amb Feijóo d'aquí al 23J.

@agenciaacn: Els Mossos investiguen una nova violació en grup a una menor a Badalona. Va passar el dia 3 i els presumptes autors també tenen menys de 18 anys.

@Pauventeo: Aquest cap de setmana es divideix entre gent que va al Primavera Sound, a Montmeló, a Eindhoven i els que ens quedem a casa perquè no tenim diners.



El que hem heretat

per Manuel S.V. Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Imaginïn que entren en una botiga de roba per comprar-se una jaqueta nova. El venedor els escolta amb deteniment, però no treu l'ull de la que porten posada. Després de les seves explicacions i sabent que es juga la venda, els explica que ja tenen una jaqueta estupenda. El teixit, argumenta, és dels que ja no es fan i les costures són a mà, amb un portar i una caiguda magnífics que no aconseguiran si se la compren nova. Els acaba convençant que li deixin uns dies per cosir un botó que li falta, rentar-la i passar-li la planxa.

Una situació similar a aquesta fictícia que, siguem honestos, ens agradaria que passés més, va passar de debò a Bordeus el 1996. Uns arquitectes joves poc coneguts aleshores, Anne Lacaton i Jean-Phillipe Vassal, van rebre l'encàrrec de remodelar la plaça Leon Aucoc, al sud de la ciutat. Van trobar un lloc que, en les seves pròpies paraules, "ja era bonic per la seva autenticitat, sense sofisticació". "Tenia la bellesa del que és evident, necessari i just. Vam passar alguns dies visitant-ho i parlant amb els veïns, i finalment vam decidir reposar la grava i podar els til·lers", van detallar.

Amb el temps, aquesta anècdota va adquirir el rang de categoria i ha estat explicada de manera recurrent a les escoles d'arquitectura. Lacaton i Vassal van fer d'aquesta manera de mirar el que està construït una forma de practicar el seu ofici. L'any 2019 van rebre el premi europeu Mies van der Rohe, juntament amb Frédéric Druot i Christophe Hutin, per la no menys sonada rehabilitació de 530 habitatges en blocs residencials que el govern francès pretenia enderrocar, a la mateixa ciutat on els arquitectes van indultar la plaça.

Quan el 2021 van rebre el premi Pritzker, una de les més altes distincions en arquitectura, el pavelló Mies de Barcelona els va dedicar una exposició, *Ne-*

ver demolish (Mai enderroquis), on es convidava a considerar el potencial del que està construït, en termes de valor patrimonial i d'energia acumulada. No estem precisament per anar desaprovechant energia.

Les persones triguem anys a adonar-nos del que hem heretat. Heretem un habitatge o bé una hipoteca per acabar de pagar. Heretem un compte bancari, però també un deute amb Hisenda. Amb el temps, acabem veient els nostres pares en mirar-nos al mirall i ens adonem que tot, bo o dolent, és herència.



També heretem les nostres ciutats. Els governs municipals, autonòmics o el mateix Estat elaboren llistes d'edificis i places "protegits per Patrimoni", i la UNESCO, organisme internacional, atorga a alguns la qualificació de "Patrimoni de la Humanitat". Tendim a acabar pensant que, si està protegit, és que ha de ser una cosa bona i que hem de preservar-la, i que si no ho està, és que es pot enderrocar sense miraments.

Tanmateix, la lliçó de Bordeus ens mostra que hem heretat tot el que existeix. Tot és patrimonial.

Mirat així potser no hi hauria d'haver qualificacions patrimonials.

Atorgar a les coses una segona oportunitat és, a més d'un exercici de responsabilitat, una mostra d'intel·ligència pràctica en un moment on ens omplim la boca amb paraules com ara sostenibilitat o estalvi energètic. No es tracta de conservadorisme paralitzant sense més ni més, sinó d'aprofitar i utilitzar el que existeix com a base per generar alguna cosa nova que, altrament, mai no hauria pogut existir. No és tant obrir la nevera i reescalfar el que hi ha del dia anterior com inventar un plat nou amb les sobres. Entendre en aquest context el trencadís del modernisme o l'escòria dels forns de fosa que recobreix les façanes de la Crip-ta de la Colònia Güell.

En aquest sentit, el projecte dels arquitectes francesos és exemplar, ja que no es limita a una reparació estructural per arreglar les goteres que, per descomptat, n'hi devien haver moltes. L'estratègia va consistir en la construcció d'unes terrasses tancades, recolzades a terra, que van reforçar els edificis, alguns de molt inestables, creant una galeria que, a més, proporciona aïllament tèrmic als edificis. Vistos per fora ningú diria que són els antics blocs que ja existien.

Però potser el més interessant és la renovació espacial que s'ha aconseguit. Aquestes

galeries han regalat més espai a uns blocs amb uns habitatges molt petits que van proliferar entre els anys 50 i 70 del segle passat a moltes ciutats europees. Una herència de la nostra cultura de difícil gestió per la gran quantitat que se'n van construir en pocs anys i que van acabar allotjant moltes famílies amb el boom demogràfic dels 70. La valentia és no mirar cap a una altra banda i afrontar el problema que hem heretat. La màgia és fer-ho simplement podant una mica els til·lers.

Les millors perles



Quina és la cua més llarga que has fet mai? Segur que no és tan llarga com la que ja fan les seguidores de Harry Styles a l'Estadi Olímpic Lluís Companys per veure el seu ídol, que actuarà a Barcelona el 12 de juliol. Ho ha avançat RAC1.

Otis Taylor, un músic estatunidenc de 74 anys, s'ha graduat a l'institut 57 anys després que el fessin fora per portar els cabells massa llargs i a l'estil afro. El centre s'ha disculpat amb l'artista. Mai no és massa tard.

A Barcelona segurament no es podrien permetre ni un pis, però, a la comarca de la Noguera, s'hi han comprat pràcticament un poble sencer. És la situació que ha viscut una jove parella a la Figuera, un llogaret del municipi d'Algerri.

Kathleen Folbigg, una dona australiana, ha passat dues dècades a la presó acusada d'haver matat els seus quatre fills. Ara, una investigació científica encapçalada per una genetista espanyola ha permès indultar-la.

Twitter (@FCBfemeni)

LA FOTO



METROPOLITAN ET CONVIDA A VIURE UN ESTIU DE PEL·LÍCULA



“AQUEST ESTIU TU ETS
EL PROTAGONISTA”

“ENS VEIEM
AL CLUB”

“UN ENTRENAMENT
QUE NO OBLIDARÀS”

★ ★ ★ ★ UNA PRODUCCIÓ DE METROPOLITAN SPORT CLUB & SPA ★ ★ ★ ★

METROPOLITAN GALILEO C/ GALILEO 186 **METROPOLITAN LAS ARENAS** C. C. LAS ARENAS DE BARCELONA

· DIRIGIT PEL MILLOR EQUIP DE PROFESSIONALS

WWW.CLUBMETROPOLITAN.COM

BARCELONA (7) · MADRID (2) · BILBAO (2) · ZARAGOZA (2) · SEVILLA · GIJÓN · VIGO · LA CORUÑA · SAN SEBASTIÁN · NIZA

Tribuna

ConflAnça

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

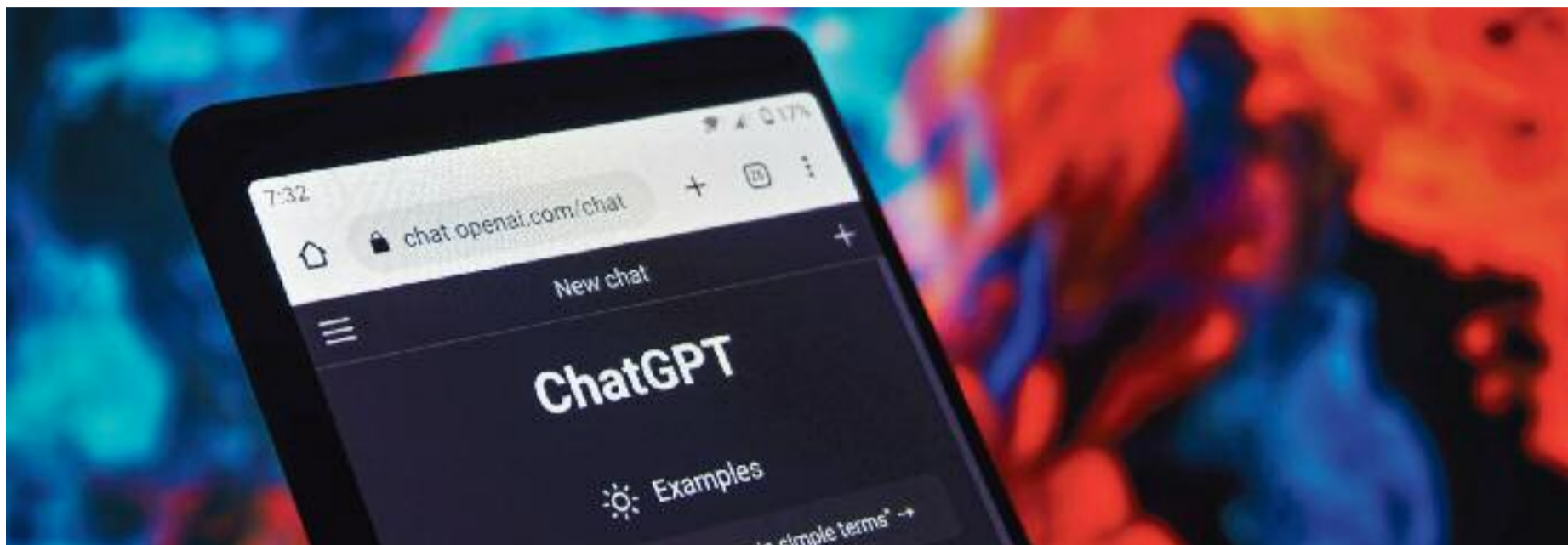


Foto: Pexels

No me n'he pogut estar. La intel·ligència artificial (IA) fa mesos que està en boca de tot-hom. Quan fins i tot se'n parla a la barra del bar, no hi ha dubte: estem davant la qüestió de moda del moment. El debat està servit i té tots els ingredients per ser apassionant. ChatGPT, algoritmes... Tecnologies creades per intentar imitar la intel·ligència humana. Eines que simulen el llenguatge humà o que són capaces de generar fotografies que ningú diria que no són reals. Les màquines poden fer coses que fins ara només feiem les persones, i això espanta. És lògic. El nostre instint animal –també IA, curiosa coincidència– ens porta a desconfiar del que no coneixem, del que pot amenaçar-nos. Nosaltres tenim sentiments i emocions, per això reaccionem així. La IA no. Ni té emocions ni té sentiments. De fet, segons expliquen els experts, tampoc ens entén. Sembla que sí, perquè està entrenada perquè ho sembli, però no ens compren. Matis important per començar.

Dit això, deixem les qüestions i el debat tècnic per als mencionats experts en la matèria. Un servidor en sap el que ha llegit, que no és poc però tampoc és prou –recomano especialment l'entrevista que Xavier Bosch va fer a Patricia Ventura al diari *Ara*, algunes reflexions de la qual traspuen en aquest escrit. Així que passem al que volia tractar en aquesta breu columna, aplicat al nostre maltractat ofici.

Era dimarts 4 d'abril i les xarxes socials n'anaven plenes. *El Mundo* havia publicat en portada una foto de Pablo Iglesias i Yolanda Díaz caminant abraçats. La imatge, tècnicament, podia semblar del tot real. "Una foto impossible?", es preguntava el diari just a sota, acompanyant-ho de l'avís "Imatge creada amb IA". En aquest cas, el context polític del moment facilitava que la foto costés de creure. El *fake* era fàcil de detectar, però ja havia encès la metxa.

Si cada cop costarà més distingir què està fet per una màquina i què per una persona, a causa del perfeccionament de la primera, el perill és obvi. Per exemple, es poden difondre fotos falses que semblin reals i que, a diferència del cas anterior, siguin molt més difícils de detectar. I el mateix amb informacions de tota mena –si no, busqueu l'entrevista falsa a Michael Schumacher feta amb IA. Qui vol veure el dimoni en

tot plegat, doncs, ho té fàcil. Però, com sempre, el que pot pervertir una tecnologia és l'ús que se'n fa, no la tecnologia en si mateixa. Proveu de fer l'exercici contrari: imagineu-vos la quantitat de bons usos que pot tenir. També espanta, però en positiu. Ara bé, tampoc cal veure-hi un àngel. La precaució sempre és bona companya de viatge.

Veritat o mentida. Realitat o ficció. Distingir entre una i l'altra mai ha sigut fàcil. No ara o en el futur, abans tampoc. Qualsevol historiador us podria fer, en pocs minuts, un bon resum de *fakes* icònics de la nostra història contemporània. Per tant, si una de les grans preocupacions respecte de la IA és aquesta, no estem davant res de nou. I l'antídote, per sort, ja el coneixem: periodisme rigorós, ètic i transparent. Que permeti confiar-hi. Perquè el nostre ofici es basa en la confiança entre lectors i mitjans. I la confiança costa molt de guanyar, però molt poc de perdre. Tornant a *El Mundo*, èrealment és preocupant que aquest diari pugui publicar una foto falsa de Pablo Iglesias i Yolanda Díaz –en aquest cas per generar debat sobre la IA, d'acord– quan ja ha difós, per exemple, comptes falsos a l'estranger d'alcaldes per intentar destruir-los? Quan ha fet el joc a la policia patriòtica?

La qüestió no és el què, sinó el qui. En un món cada cop més líquid –sempre Zygmunt Bauman–, qui perdi la confiança dels lectors ho perdrà tot. Qui tingui mala reputació no tindrà futur. No en va el lema actual de *The New York Times* és "The truth" (la veritat). I això és una bona notícia per al periodisme de proximitat, perquè precisament la proximitat reforça la confiança. La veritat propera és més veritable.

Quan se li pregunta a ChatGPT si és fiable, el mateix *bot* diu que "cap sistema automatitzat ho és del tot" i que "és important corroborar la informació amb altres fonts". Garantim, doncs, que nosaltres puguem dir als nostres lectors que som fiables del tot. Que no els cal corroborar les nostres informacions amb altres fonts perquè ja ho hem fet nosaltres per ells. Amb rigor i honestat. No deixem de fer el (bon) periodisme de sempre per poder continuar fent periodisme en un futur.

Article publicat al número de primavera 2023 de la revista *Comunicació 21*.

“

**En un món
cada cop més líquid,
qui perdi la confiança
dels lectors
ho perdrà tot.**

**Qui tingui mala reputació
no tindrà futur.**

**I això és una
bona notícia
per al periodisme
de proximitat,
perquè precisament
la proximitat reforça
la confiança**

”

Flaixos

@andreuginola: Aquesta temporada es retiren Piqué, Joaquín, Bale i Ibrahimovic. Marxen Busquets i Jordi Alba del Barça. I es retira Mateu Lahoz (gràcies a Déu).

@LaliCreus: [Sobre Manel Vidal, Judit Martín i Juana Dolores] A un el van acomiadar, l'altra està al jutjat i la tercera és la delícia de tota la progressia benestant...

@EmmaZafon: Un ministre va dir "escolteu, potser hauríem de menjar menys carn" i fins i tot el president del govern va eixir a desdir-lo amb "un chuletón al punto es imbatible".

Festival

Circorts

Del 16 al 18 de juny de 2023
C. Benavent i pl. Ceràmiques Vicens



Dívendres 16

ESPAI GUINGUETA

17.30 h - Himne

Animació. Tota els públics
Amb l'Escola Lavínia, Cia. la Tresca i la Verdasca (Catalunya)
Inauguració del Festival Circorts amb la cantada de l'himne.

- Servei d'interpretació en llengua de signes
- Subtitulació en directe

ESPAI GRAN

18.30 h - Miss Margherita

Pallasseo - bicicleta acrobàtica malabars amb banquina
Tota els públics
Cia. Jessica Arpin (Itàlia)

ESPAI BOSQUET

19.30 h - Shake Shake Shake

Quadrant volant - perxa xinesa. Tots els públics
Cia. PakiPaya (Catalunya)

Dissabte 17

ITINERANT

10.30 h - Els Tumàcat

Itinerant - pallasseo. Tots els públics
Cia. Més Tumàcat (Catalunya)
Inici plaça Concòrdia.

ESPAI GUINGUETA

12.00 h - Solo de dos

Pallasseo i circ. Tots els públics
Cia. Duo x Caso (Daca)

ESPAI BOSQUET

17.30 h - Fuera de Stock

Malabars i perxa. Tots els públics
Cia. Edu Manazas (Aragó)

ESPAI GUINGUETA

18.30 h - Quatre parets i un sostre

Acrobàcies - titelles - barra fixa. Públic jove
Cia. Sputniks (Catalunya)

- Servei d'interpretació en llengua de signes

ESPAI GRAN

19.30 h - "361° grados"

Hula-hoops - dansa contemporània. Públic jove - adult
Cia. Proyecto Tránsito (Sevilla)

ESPAI BOSQUET

20.30 h - Iter 2.0

Perxa - acrobàcia a duo - dansa. Públic jove - adult
Cia. Infra Poètic Circ (Catalunya)

- Tots els espectacles són accessibles per a persones amb dificultats auditives.

Diumenge 18

ITINERANT

11.00 h - A peu de carrer

Itinerant - pallasseo. Tots els públics
Cia. Col·lectiu Circ Pistolet (Catalunya)
Inici jardins de Bocardí.

ESPAI GUINGUETA

12.00 h - L'actitud

Pallasseo. Tots els públics
Cia. JAM (Catalunya)

ESPAI GRAN

17.30 h - The Legend

Pallasseo de gest - humor participatiu malabars.
Tota els públics
Cia. El Gran Dimitri (Granada)

ESPAI GUINGUETA

18.30 h - El Guardià dels Jocs

Humor participatiu - malabars. Tots els públics
Cia. Tager (Catalunya)

- Servei d'audiodescripció en directe
- Accessibilitat visual

ESPAI BOSQUET

19.30 h - ¡Qué circo de mujer!

Multimalabars - corda fluixa - pallasseo
Tots els públics
Cia. Idoloca (Navarra)

ESPAI GRAN

20.30 h - Baktana

Malabars amb pilotes - acrodansa. Públic jove
Cia. Lazuz (França - Suïssa)

Durant tot el festival

ESPAI JARDINS

Tallers de circ

Divendres de 17.00 a 19.00 h
Dissabte i diumenge, d'11.00 a 14.00 h i de 17.00 a 19.00 h
Cia. La Jarra Azul (Catalunya)

ESPAI CARPA

Espectacle de cabaret

Dissabte i diumenge, a les 19.00 i les 18.30 h
Per a tota els públics amb reserva prèvia al web
ajuntament.barcelona.cat/lescorts

Actuacions:

- Bernadette, de la Cia. Marta Reyner, Pallasseo.
- Mar Olivé, Teles.
- Juana Beltrán, Verticals.
- Alé Risorio i La erta, Lolly Pop, Presentadors.

ESPAI GUINGUETA

Furgoteca



Més informació:
barcelona.cat/lescorts



Districte de
les Corts

Ajuntament de
Barcelona



L'arribada de l'L9 del metro a les Corts: "Que s'afanyin més"

» El Districte acull una sessió oberta sobre les obres d'aquesta línia
» Els veïns denuncien l'històric retard que acumula el projecte

METRO ▶ La sala de plens del Districte va acollir el passat 30 de maig una sessió oberta amb el veïnat per parlar sobre l'inici de les obres de la línia 9 de metro i de l'Espai Barça. Pel que fa al metro [veure pàgina 11 per a la informació de l'Espai Barça] la sessió va començar amb la intervenció de Pedro Malavia, subdirector general de projectes i obres de la Generalitat de Catalunya, que va explicar l'estat i el procés de les obres.

En el cas de les Corts, les futures parades de l'L9 són les del Camp Nou, Campus Nord, Zona Universitària i Manuel Girona, i la previsió de la Generalitat és que es puguin posar en servei a partir del 2027. Des de la Coordinadora d'Associacions i Entitats de les Corts, Adela Agelet reclama que s'accelerïn unes obres que considera que porten un retard històric. "Que s'afanyin més", afirma Agelet.



La confluència de les avingudes de Xile i de Gregorio Marañón. Foto: Arxiu

Sobre aquestes obres, Agelet fa referència a la zona del gran pou que hi ha a la confluència de les avingudes de Xile i de Gregorio Marañón, un punt d'entrada per a la tuneladora. "Demanem que es rehabiliti una mica tota aquesta zona, perquè està molt deixada. Creiem que es

podria fer una mica més compatible amb tot el seu entorn", afirma Agelet.

I és que si alguna cosa testimonia el llarg i lent procés de la construcció d'aquesta línia de metro són les cicatrius urbanes que fa anys que veïns de diferents punts de la ciutat pateixen.

Arriba la Cabronada, la Trobada de bèsties de foc

CULTURA POPULAR ▶ La cinquena edició de la Cabronada, la Trobada de bèsties de foc de les Corts que organitzen els Bocs de Can Rosés ja escalfa motors. I és que la jornada festiva se celebrarà el 10 de juny a la plaça Can Rosés com a escenari principal.

Les bèsties de foc, però, també es deixaran veure per alguns carrers del districte, com ara el d'Anglesola, el de Deu i Mata, la plaça Concòrdia, el carrer Numància o el del Doctor Ibáñez.

Així doncs, la jornada començarà a les 12 del migdia amb un vermut musical. A les 14:30 h es farà el dinar i tot seguit a les 16 h hi haurà un bingo musical, que farà de prèvia per la plantada de bèsties. A les sis de la tarda es farà la plantada de bèsties i la xocolatada infantil, mentre que dues hores més tard serà el torn de la tabalada. A les 20:40 h arribarà l'espectacle de foc i a les 21 h el correfoc. Finalment, a les 23 h arrencarà la Nit de Festa.



La trobada de bèsties de foc es farà el 10 de juny. Foto: Bocs de Can Rosés



L'esvoranc a Manuel Girona. Foto: Twitter (@RuffKalle)

Una fuga molt problemàtica

PEDRALBES ▶ Una important fuga d'aigua a Pedralbes el 24 de maig va provocar afectacions importants a la circulació i destrosses a la via pública en diversos carrers del barri. De fet, l'escapament va fer un esvoranc de grans dimensions a la calçada a la confluència del passeig de Manuel Girona amb l'avinguda Pedralbes. El paviment es va aixecar per la força de la pressió de la canonada que va rebentar i la intensitat de la riuada va pro-

vocar que s'aixequessin algunes llambordes.

A més, l'aigua va baixar amb força fins a la Diagonal, deixant-la inundada en algun tram. A Manuel Girona el rastre de l'incident va ser un arbre, un semàfor i diversos senyals de trànsit caiguts. Tot plegat va agafar de sorpresa a tothom qui caminava per la zona i durant una estona la gent es va haver de mullar per poder travessar els carrers.

La incidència va obligar a

tallar el trànsit mentre tècnics i operaris de la companyia d'aigües, així com la Guàrdia Urbana i els Bombers, l'arreglaven.

Amb tot, les afectacions es van allargar uns dies. La circulació de busos no es va normalitzar fins a l'endemà, mentre que l'esvoranc del passeig de Manuel Girona amb l'avinguda Pedralbes, un cop recollida la runa, va provocar que les posteriors obres s'allarguessin uns dies més.



Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg



Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Els dubtes veïnals sobre l'Espai Barça

» Amb l'inici de les obres, veïns de les Corts tornen a posar al damunt la taula les seves reivindicacions
 » Un dels principals reclams és millorar la mobilitat per evitar "el col·lapse" del barri els dies de partit

URBANISME ▶ "El projecte de l'Espai Barça és un nou 'pelotazo'". Aquesta sentència la pronuncien el novembre de l'any 2017 la Coordinadora d'Associacions i Entitats de les Corts, la Coordinadora de Mejía Lequerica i la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (Favb) pocs dies abans de presentar les al·legacions a una transformació urbanística, la que suposa l'Espai Barça, que no els convenia gens. Ara, gairebé sis anys després, s'han posat en marxa les obres d'un projecte que acumula un retard enorme a causa de la situació econòmica del club, principalment, i també per l'aturada que va suposar la pandèmia.

Així doncs, amb les obres començades, la posició veïnal respecte d'aquest gran projecte urbanístic que afecta les Corts no és tant d'oposició com era llavors, sinó que se centra en temes concrets. Es poden resumir així: la mobilitat, que el futur Espai Barça trenqui l'històric efecte barrera que generava el disseny de l'entorn del Camp Nou i, per últim, mirar de mitigar els problemes que pateixen els veïns els dies de partit.

"Creiem que aquest nou Espai Barça ha de ser funcional, que no faci de barrera. Hi ha d'haver punts de confluència", afirma Adela Agelet, membre de la Coordinadora d'Associacions i Entitats de les Corts.


Agelet apunta que una de les preocupacions veïnals té a veure amb la mobilitat dels dies de partit i tot el que comporta per a les zones més properes al camp un matx –les queixes veïnals pels problemes que es generen són habituals–. "Ens han ensenyat coses que tenen a veure amb la mobilitat dels dies de partit i creiem que el barri quedaria col·lapsat", afirma Agelet fent referència a un escenari que de moment encara és llunyà. En aquesta línia, reclama que es pensi bé com disminuir l'accés a l'estadi amb vehicles privats i, en paral·lel, "un perímetre de protecció per al barri i els veïns". Com a exemple d'això últim, demana un protocol per als dies de partit que, entre altres coses, contempli la protecció dels Jardins Bacardit perquè no pateixin una invasió de gent, també tenint en compte que el pròxim mandat s'ha de fer la seva reforma definitiva.



Les obres del futur Espai Barça ja estan en marxa. Fotos: FC Barcelona

152.900

lectors metropolitans

usuaris únics del 01/03 al 31/03 del 2023 



línia

grup comunicació21

liniatarxa.cat

el diari metropolità

BCNX10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

El millor circ de carrer el trobaràs a les Corts

LES CORTS | Del 16 al 18 de juny les Corts acull el Festival Circorts, organitzat pel Districte i on el circ és el gran protagonista, amb artistes i companyies locals, estatals i també internacionals. Alguns dels millors artistes de malabars, acrobàcies, música, poesia i, per descomptat, pallassos, actuaran durant tot el cap de setmana entorn de la plaça de les Ceràmiques Vicens, oferint el millor que saben fer. N'hem parlat amb la directora artística del Festival Circorts, Cristina Cazorla, i podem avançar que hi haurà novetats.

UNA CARPA PER A 200 PERSONES

Fruit de l'esforç per reforçar el valor cultural i fins i tot turístic d'aquest esdeveniment, el Festival Circorts incorpora enguany un nou espai a banda de l'escenari i de l'espai

El Festival Circorts estrena una carpa de 200

localitats on es farà un espectacle de cabaret

de tallers habitual: una carpa per a 200 localitats que s'ubicarà al carrer Benavent. Allà s'estrenarà un espectacle de cabaret amb la presència d'artistes locals i internacionals. "Es podrà veure sis vegades al llarg del cap de setmana", explica Cazorla, "i hi haurà passis especials per a la gent gran, el



Foto: Districte de les Corts

divendres a la tarda, i per als alumnes de l'Escola Lavínia, que cada any col·laboren amb el festival". Les entrades seran gratuïtes, però s'hauran de reservar a través de la pàgina web barcelona.cat/lescorts, amb el mateix sistema que es va fer servir durant la pandèmia. Tot i això, Cazorla confia que sempre quedarà alguna entrada lliure per als despitats.

Una altra novetat respecte als darrers anys és que el festival recupera els espec-

tales itinerants, que portaran el circ a diversos espais del districte, més enllà del centre neuràlgic de l'esdeveniment.

ARTISTES DE PRIMER NIVELL

El Festival Circorts ha complert vint anys i està molt arrelat a les Corts. Amb el temps ha passat de ser una activitat de barri a convertir-se en un festival capaç d'atraure artistes emergents amb molta projecció, com la Clara Reina, de la companyia Proyecto Tránsito,

guanyadora del festival Panorama Circada 2022 i una de les atraccions d'enguany. "És una artista emergent de Sevilla que fa un espectacle molt bonic amb *hula hoops*. És molt especial i amb una interpretació física molt potent", revela la directora creativa del festival, el qual és una de les activitats del programa *BCNX10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. Trobareu més informació a visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Una gran festa de gastronomia, moda i bricolatge plena de talent i dignitat



Foto: Aj. de Barcelona

NOU BARRIS | Roquetes Fashion Food & Wood Week, que se celebrarà el 17 de juny, és una gran festa que reuneix arts i oficis, gastronomia i moda, però amb un afegit molt especial. Els creadors són les persones del barri que participen en el projecte *Més amb menys*, que ofereix tallers de costura, cuina i bricolatge als veïns i veïnes de Nou Barris. És un projecte del Pla comunitari de Roquetes gestionat per la Plataforma d'Entitats de Roquetes que va començar com una iniciativa social i s'ha convertit en un gran esdeveniment que ja forma part de la Festa Major del barri i també del programa *BCNX10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

MODISTES, DISSENYADORES I TAMBÉ MODELS

El gran moment de Roquetes Fashion Food & Wood Week arriba amb les desfilades, caracteritzades perquè els vestits són fets per cosidores i veïnes que són, alhora, les dissenyadores i les models que desfilen per la passarel·la. L'esdeveniment va començar fa onze anys amb l'objectiu d'empoderar

les dones del barri, amb el suport de botigues i comerços que s'encarreguen del maquillatge, la perruqueria, etc.

Amparo Iturriaga, presidenta de la Plataforma d'Entitats de Roquetes, va viure el projecte des del principi. "Va començar arran de la crisi del 2008", explica, quan buscaven "alguna manera d'ajudar les veïnes perquè no es quedessin a casa". Amb unes màquines de cosir que havien donat a l'associació van posar en marxa un taller de costura. "Al cap de tres mesos els vam proposar fer una desfilada amb els vestits que s'havien fet", continua Iturriaga. "Va ser molt *xulo*, perquè era gent que estava vivint una situació molt difícil i aquell dia va sortir a la plaça i va gaudir molt". D'això fa onze anys, quan participaven en el projecte deu dones. Avui en són setanta cada setmana. "Sabeu com li diem nosaltres?", ens pregunta Iturriaga. "La desfilada de la dignitat, perquè surten a la passarel·la amb l'orgull d'haver-se fet la roba i la llueixen davant de tothom", conclou. Per a més informació podeu consultar el web visitbarcelona.com/BCNX10 o el perfil d'Instagram [@placomunitariroquetes](https://www.instagram.com/placomunitariroquetes). ■

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BCN X 10

Passeja't pels **10 districtes** de Barcelona i descobreix un munt d'esdeveniments per a tots els gustos, impulsats per les associacions locals.

Viu els barris de la mà dels que hi viuen.

Consulta la programació a visitbarcelona.com/bcnx10

Un any més, l'Ajuntament reconeixerà la contribució del teixit comercial a la ciutat. A través de l'Institut Municipal de Mercats, s'ha organitzat una nova edició del Premi Comerç de Barcelona, al qual es poden presentar candidatures fins al 30 de juny.

La protecció dels comerços emblemàtics arriba a Europa

ALIANÇA ▶ La regidora en funcions de Comerç, Mercats i Consum, Montserrat Ballarín, participarà aquest dimecres a la tarda en el lliurament de la "Declaració de Barcelona sobre la preservació i promoció dels establiments comercials emblemàtics" al Parlament Europeu. A l'acte també hi seran la vicepresidenta del Parlament Europeu, Roberta Metsola; la directora de l'oficina de la Unesco a Brussel·les, Louise Haxthausen, i els representants de les ciutats de Roma, Lisboa i París que van signar la declaració amb Barcelona.

I és que aquesta declaració sobre preservar i promocionar els comerços emblemàtics sorgeix de la primera Jornada Internacional que es va celebrar a la ciutat el passat 7 de març, i que va comptar amb representants de les quatre ciutats europees que també són a l'acte de lliurament de la carta. Aquesta iniciativa conjunta té l'objectiu d'afrontar els reptes comuns dels comerços emblemàtics d'Euro-



La Jornada Internacional es va celebrar el 7 de març. Foto: Ajuntament

pa i establir un full de ruta "per tal de protegir i promoure aquests establiments, en la línia dels principis de la iniciativa Nova Bauhaus Europea".

Així, la declaració ha de servir per protegir els comerços dels riscos que els amenacen, derivats de la viabilitat del negoci en el moment actual, la conservació

i la salvaguarda del patrimoni material i immaterial, el relleu generacional, la gentrificació i la pressió immobiliària o l'adaptació al canvi climàtic, entre altres.

Finalment, els signants també apunten la necessitat d'impulsar mesures de govern que reconeixin la importància d'aquests establiments al teixit local.

Tot a punt per a una nova festa del comerç al carrer

OCI ▶ L'agrupació de comerciants Les Corts Comerç 08028 celebrarà la festa del comerç al carrer aquest pròxim 10 de juny. Durant tot el dia, els comerços associats sortiran al carrer Cardenal Reig per oferir els seus productes i serveis de proximitat al veïnat de les Corts.

Durant la jornada hi haurà dues zones de restauració, activitats lúdiques al matí i inflables a la tarda. També hi haurà un escenari on es faran tres activitats: classe de zumba a càrrec del Club Esportiu Laietà, un concert

i demostració de balls de l'Escola de Música i Dansa Farré, i un contacontes en anglès a càrrec de l'acadèmia Helen Doron English School Les Corts.

A més, a les carpes i durant tot el dia hi haurà realitat virtual i robòtica amb el Trencacloques; la cloenda del 50è aniversari de l'Escola de Música i Dansa Farré, que culminarà amb la inauguració de la nova seu a la una del migdia a l'avinguda Sant Ramon Nonat, i diverses activitats, com tallers i treballs manuals per als més petits.



Una edició anterior de la festa. Foto: Les Corts Comerç 08028

525 mitjans associats

associació de mitjans i informació i comunicació

amic

"Mitjans de proximitat, periodisme de confiança"

www.amic.media

L'Espai Línia estrena un mural de cinc metres sobre l'economia de proximitat

► L'Espai Línia ha estrenat un mural dedicat a l'economia de proximitat, elaborat amb la col·laboració de Barcelona Activa i amb l'objectiu de mostrar als ciutadans els beneficis d'aquest concepte, que s'està imposant com a via de creixement a les grans ciutats europees.

Es tracta d'un llenç de tela imprès de gran qualitat i en gran format –cinc metres i mig d'alçada per tres i mig d'am-

Explica per què cal apostar per la proximitat també en l'àmbit econòmic

plada– que explica molt gràficament per què Barcelona ha d'apostar per la proximitat també en l'àmbit econòmic. Es pot veure gratuïtament a l'Espai Línia (carrer Girona, 52, de Barcelona) fins al 30 d'octubre.

L'economia de proximitat es refereix al conjunt d'activitats econòmiques que es desenvolupen als districtes o als



Es tracta d'un llenç de tela imprès de gran qualitat i en gran format. Foto: Espai Línia

barris, que aprofiten els actius i oportunitats locals per generar una economia arrelada al territori i que responen a les necessitats dels mateixos territoris. D'aquesta manera, persones, empreses i entitats d'una mateixa comunitat col·la-

boren per fer créixer el barri que comparteixen.

El mural, acompanyat d'un panell explicatiu i d'un article via codi QR on s'amplia la informació, mostra les potencialitats i les oportunitats de cadascun dels districtes de Bar-

celona, en funció de la quantitat d'agents econòmics i de les activitats econòmiques diverses a cada zona. Potenciant l'especialització dels barris es poden obtenir millors resultats econòmics gràcies a l'aplicació de plans específics.

El mural també recull els diversos recursos per a l'economia de proximitat que l'Ajuntament de Barcelona, a través de Barcelona Activa, ofereix a la ciutadania.

Més informació a:
espailinia.cat

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità



On hi havia camps i barraques a Can Baró ara hi ha pistes de petanca. Foto: Línia

Un joc de classe treballadora

» La petanca és un esport popular i històric que permet resseguir els rastres de la classe obrera
 » La gran majoria de clubs de la ciutat són a Nou Barris, Sant Martí, el Guinardó i Sants

Albert Alexandre
BARCELONA



L'Antonio era pintor, i ara que s'acaba de jubilar passa les tardes amb els amics jugant a petanca. Té les mans dures i restes de pintura, perquè encara pinta pisos si l'hi demanen. "Aquí n'hi ha molts que eren taxistes, paletes o que treballaven en impremtes", explica assenyalant un nombrós grup d'homes grans que juguen a petanca.

És president del Club de Petanca de la Font Castellana, al barri barceloní de Can Baró, al districte d'Horta-Guinardó. Aquesta entitat es va fundar el 1974, i el 1977 es va federar.

El parc on cada tarda juga l'Antonio abans era un descampat ple de barraques. Amb el temps, els veïns van allisar el terreny i van construir les pistes que avui hi ha a l'ombra de dos grans blocs de pisos que tenen més de mig segle de vida.

La petanca, tot i que ara es reivindiqui com una afició que practiquen joves amb aires moderns, té un passat obrer indiscutible que s'aprecia en els homes i dones grans que hi juguen.

UNA AFICIÓ DE CLASSE

Des d'aquesta publicació hem volgut esbrinar on es troben els

37 clubs de petanca que hi ha registrats a Barcelona. La gran majoria s'ubiquen a Nou Barris, Sant Martí i a les zones de muntanya del Guinardó. Tam-

A partir dels 70 i els 80 la petanca va viure un auge a la ciutat i van néixer molts clubs

bé n'hi ha a Sants. A ciutats amb passat obrer també hi ha presència de clubs: l'Hospitalet en té 12, Badalona 22, Cornellà 6 i Santa Coloma 7. Altres indrets sense cultura obrerista en tenen molts menys. A Sant Cugat, per exemple, n'hi ha quatre, i a Tiana, un.

Segons explica el vicepresident de la Federació Catalana de Petanca Jonathan Ferrari, el primer club que es va crear al territori va ser el Club Barcelona, l'any 1954. Va ser una colla d'amics que pertanyien a una coral, que en un viatge a França pels volts del 1950 van descobrir el joc i quan van tornar a Catalunya el van començar a practicar al Moll de la Fusta.

"Un dels seus impulsors més importants de l'esport a casa nostra va ser Mario Bascompte, que quan era petit havia viscut a França amb 12 o 13 anys va

tornar a Catalunya", relata Ferrarri. En aquest sentit, l'esport es va inventar a França al segle XIX i actualment, amb més de 300.000 federats, aquest país és la primera potència mundial en petanca, just per davant de Tailàndia. "Bascompte hi jugava a l'escola perquè és molt típic a França", diu el president de la federació.

COM VA ARRIBAR A BARCELONA?

Moltes persones d'arreu de l'Estat anaven a França a veremar o a treballar com a mà d'obra en fàbriques. En part, ho feien perquè allà hi havia una important comunitat d'exiliats després de la Guerra Civil Espanyola. "Amb 12 anys vaig anar des de Granada a França per treballar al camp i després, quan vaig tornar, em vaig ins-

37

Aquesta és la xifra de clubs de petanca registrats que hi ha a Barcelona

tal·lar a Can Baró", explica l'Antonio. Com ell, els que juguen a les pistes de la Font Castellana van passar pel país veí als anys 60. Venien de Galícia, Andalusia o Múrcia.

A partir dels 70 i els 80, la petanca va viure un auge a Barcelona. A l'arribada de migrants espanyols vinguts de França cal sumar-hi la fi del règim franquista, que va fer que molts exiliats tornessin a la que quaranta anys enrere havia estat la seva terra. "Es va viure un boom de clubs", explica Ferrari. "El club i les pistes les van muntar gent del bar-

A Barcelona hi ha entre 3.000 i 4.000 persones que hi juguen de forma regular

ri quan aquí tot eren camps i barraques... Quatre que ja estan morts", recorda l'Antonio.

En aquells temps, aquest veí de Can Baró treballava a la fàbrica. "Ho hem passat molt malament, però la meva dona i jo hem pogut donar vida i feina a tres fills", afirma. "No entenc com els que ens deixaven anar els gossos quan demàvem menjar ara guanyen les eleccions", diu.

LA CAIGUDA DE LA PETANCA

Actualment, els clubs a la ciutat han quedat reduïts a la meitat, i aquest esport que a França fins i tot es retransmet per televisió és associat a la gent gran. "Bar-

celona té un deute històric amb la petanca", considera Ferrari. El president denuncia que els clubs subsisteixen com poden.

És la mateixa idea que queda recollida en les paraules de l'Antonio: "Abans teníem un equip de dones, un equip d'homes i érem uns 150 membres", explica. Parla en passat perquè la pandèmia va ser tota una escabextina. "Molts ens va deixar", lamenta.

Amb tot, Ferrari es mostra optimista. "Hi ha gent jove que hi juga i, encara que es coneix poc, la petanca té un vessant competitiu", afirma el president de la Federació per afegir que hi ha "entre 3.000 i 4.000 persones que hi juguen a la ciutat, 9.000 federats a tota Catalunya i en el passat el país ha donat campions mundials". Malgrat això, Ferrari reconeix que estem lluny d'altres latituds com els països escandinaus, on aquest esport ha calat entre el jovent.

Sigui com sigui, la petanca es manté en molts parcs i places. Es conserva per aquells homes i dones de classe treballadora que van trobar en aquest esport una forma de comunitat i de fer barri. "Ens trobem amb els amics, juguem, de vegades discutim de política, però ens ho passem molt bé", diu l'Antonio. Les boles metàl·liques encara ressonen en les mans plenes de durícies.

Crida del Govern pel risc d'incendis

» El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, diu que hi ha un risc "molt elevat" i que "la realitat és dura"
 » La Generalitat demana conscienciació i col·laboració a la ciutadania per prevenir possibles focs

► El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, i la consellera d'Acció Climàtica, Teresa Jordà, han fet una crida a la conscienciació i la col·laboració de la ciutadania per prevenir incendis. Elena ha assenyalat que hi ha un risc "molt elevat" d'incendis i ha explicat que "la realitat és dura", especialment en un context de sequera. Per la seva banda, Jordà ha indicat que, tot i que el mes de maig ha plogut, no ho ha fet de forma suficient.

Els dos consellers van fer aquesta crida durant la presentació de la campanya informativa d'enguany contra el risc d'incendi, el passat 1 de juny, que remarca la necessitat de prevenir i evitar els incendis causats per l'acció humana.

El llançament d'aquesta campanya informativa, *Foc off*, coincideix amb l'inici de la campanya forestal, que enguany ha començat 15 dies abans del que és habitual i no finalitzarà fins al 30 de setembre. Es tracta d'una de les campanyes forestals més difícils i llargues dels darrers anys, amb un risc molt elevat que es produeixin incendis de

grans dimensions. De fet, per primer cop en 10 anys s'ha activat el nivell 3 del Pla Alfa.

MÉS EFECTIUS

Els 3 anys de sequera acumulada, l'augment de les temperatures i la concentració de biomassa seca als boscos expliquen la dificultat d'aquesta campanya forestal. És per això que s'han reforçat els cossos que s'ocupen de l'extinció dels focs, amb 35 mitjans aeris i més de 3.000 efectius, per afrontar la campanya amb més garanties.

S'VEUS FOC, TRUCA AL 112

► El telèfon d'emergències 112 té un paper principal en la lluita contra els incendis, perquè és el canal d'entrada dels avisos que activa tots els serveis d'emergències. Si veus una columna de fum o un indici de foc forestal, truca immediatament al 112 i no et refiïs que algú altre ja hagi trucat.



S'han reforçat els cossos que s'ocupen de l'extinció dels focs. Fotos: ACN



UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI



www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Futbol sala | Roger Panadès, convocat amb la selecció sots 19

Roger Panadès, jugador del juvenil A masculí de l'AE Les Corts-UBAE, ha estat convocat amb la selecció espanyola sots 19 per participar en el Torneig de Porec (Croàcia), que es disputarà del 20 al 25 de juny i servirà com a preparació per a l'Europeu de setembre a la mateixa localitat.

La nova etapa d'Àlex López

» L'exalumne dels Maristes Sants-Les Corts acaba de ser pare i de retirar-se com a jugador de bàsquet
 » "Quan ets pare, no t'importa dormir només dues hores ni aixecar-te els cops que calgui a la nit", diu

Toni Delgado
LES CORTS



"El món s'atura quan comences a veure-li el cap, els braços... I quan, finalment, l'agafes, sents una emoció indescriptible i et canvien les prioritats per sempre. Quan ets pare, no t'importa dormir només dues hores ni aixecar-te els cops que calgui a la nit. És una etapa meravellosa i ni la Isabel ni jo volem que el petit creixi...", comparteix el base Àlex López (Barcelona, 1986), a qui les últimes setmanes li han passat volant. El 21 d'abril, a les 17.05 hores i a la Clínica Corachan, va néixer el seu fill Marc López Rodríguez, i just un mes després, el 21 de maig, l'entrevistat es va retirar com a jugador i a l'entitat del seu cor, el CB Santa Coloma, al Pavelló Juan del Moral i contra l'AE Minguella.

López tenia clar que era el moment ideal per penjar les botes, per la paternitat i perquè no volia arrossegar-se per la pista ni perjudicar a l'equip. "Malgrat els problemes de genoll que he patit aquest curs, m'he cuidat i he pogut acabar a un molt bon nivell. He escoltat el meu cos i he mirat per mi perquè potser podia haver forçat dues o tres temporades més, però... Quin seria el preu?", es pregunta.

Fa temps que el colomenc s'havia plantejat la retirada. "Si parles amb els meus companys, et diran que cada curs els deia que me n'anava a final de temporada", confessa, entre riures. El cop que hi va estar més a prop va ser després del seu últim curs a la UE Barberà (2012-2013). Se sentia

"desubicat" en un grup molt jove que es prenia el com i el què de la competició d'una altra manera. Un sentiment que no li va impedir ser el jugador més valorat del seu grup de Copa Catalunya.

UN ENTRENAMENT MÀGIC

Si no va deixar el bàsquet com tenia previst, va ser per la proposta del seu amic Toni Suárez, en aquell moment entrenador del primer equip del CB Santa Coloma, que competiria a Segona Catalana: "Àlex, per què no vens un dia a entrenar-te amb l'equip? Així veus què et sembla i no deixes el bàsquet". López s'ho va passar tan bé que en una setmana ja estava al grup. Alberto Torres, que en aquell moment era jugador, també va ser clau en la seva decisió.

"Sempre hem estat una pinya i l'objectiu mai ha estat pujar a Lliga EBA, però ens ha faltat una mica més d'ambició els anys que ho teníem molt bé per classificar-nos per a la fase d'ascens", reconeix López, a qui la mort del seu cunyat, Ramon Rodríguez, el va "fer madurar molt" i valorar encara més les persones, els moments i el bàsquet. Gaudir més de la seva parella i ara mare del seu fill Marc, Isabel Rodríguez, a qui va conèixer al CE Montigalà, on ella era la directora tècnica i ell es va entrenar com a primer entrenador.

Fins aleshores havia estat sempre ajudant d'Albert Torres, el seu últim tècnic i amb qui repetirà rol el curs pròxim, ja al primer equip del CB Coloma, perquè vol mantenir el vincle amb el seu estimat bàsquet. López dirigeix ara el sots 25 del



Àlex López, Marc López i Isabel Rodríguez. Foto: I. Rodríguez

club, "un equip espectacular de pencaires".

De petit, però, l'entrevistat era futbolista, i jugava de defensa al Col·legi Maristes Sants-Les Corts. Va descobrir el bàsquet quan l'entrenador de l'equip de Carlos Huerta, un amic de la infància, li va preguntar si s'animava a jugar un moment perquè els faltava un jugador. Aquell cap de set-

mana també participaria en la diada de l'escola pel mateix motiu. Poc després, ja estava compaginant els entrenaments i els partits amb l'AEC Collblanc, on coincidiria amb "una molt bona generació", i les antigues lligues internes de futbol del Barça. Quan el conjunt blaugrana el va voler fitxar, López va haver de triar d'esport: va guanyar el de la cistella.

Al Club Joventut Badalona, on competiria des de cadet B fins a júnior, va començar a veure pavellons "plens". "Ens feien enviar-los les notes perquè miraven molt que rendíssim als estudis. Si la Penya és una de les millors pedreres, ho és perquè els i les professionals s'hi deixen l'ànima i et cuiden molt bé, i també perquè et fan persona", enraona. El colomenc va estar a punt de marxar al CB Prat, que havia iniciat la seva vinculació amb la Penya. Com va veure que hi coincidiria amb dos bases molt bons, va pensar que tindria pocs minuts i va acabar marxant al CB Igualada de Jordi Martí, que ja l'havia dirigit a l'AEC Collblanc.

Amb 18 anys va aterrar en un vestidor sènior. "Venia de jugar molt a Badalona i vaig comprovar que hi havia jugadors que podien donar molt més que jo, per maduresa, per prendre millors decisions, per tot...", confessa López, que després de dos anys a Lliga EBA va sentir que el millor era baixar un esglaó i jugar a Copa Catalana amb el CB Santa Coloma. Va ser la seva primera etapa al club.

El base va tornar a Lliga EBA de la mà d'un CB Mollet que acabava de pujar i havia mantingut quasi tota la plantilla. Van tenir "mala sort" perdent partits "per un o dos punts", sobretot al principi de curs, i van salvar la categoria amb un vestidor "fantàstic". Malgrat que la seva intenció era quedar-se, la proposta de la UE Barberà, on coincidiria amb el seu amic Àlex Arenas, ho va canviar tot. "Vam pujar dos cops a Lliga EBA. Va ser una època especial", conclou López, que afronta una nova etapa com a pare i al bàsquet.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línialescorts** a Telegram



Aigua regenerada, la resposta més sostenible a la sequera

Aigües de Barcelona promou aquesta font d'aigua sostenible i resilient, que suposa ja un 25% dels recursos hídrics emprats per al subministrament d'aigua al territori metropolità de Barcelona

La sequera s'ha instal·lat a casa nostra. Catalunya pateix la situació més greu dels darrers 50 anys, la qual cosa ha obligat l'Agència Catalana de l'Aigua a decretar l'estat d'excepcionalitat, una mesura que afecta uns 6 milions de persones d'un total de 495 municipis. Fa més de dos anys que no hi ha un règim normal de pluges. La sequera és un fenomen recurrent a la conca mediterrània, però amb el canvi climàtic cada vegada hi ha més episodis i són més llargs i intenses.

Estem davant d'un repte que obliga a una nova gestió del cicle integral de l'aigua, l'element bàsic per a la vida. Cal un canvi de model per redistribuir i ampliar les fonts d'aprovisionament i assegurar-ne el subministrament de manera continuada. És l'hora de prendre decisions i accions que facin més sostenible la gestió i l'ús d'un recurs natural insubstituïble. El canvi climàtic està convertint l'excepcionalitat en la norma.

El Dia Mundial del Medi Ambient, que com cada any se celebra el 5 de juny, és una bona oportunitat per reflexionar sobre quin és la millor solució i accelerar-ne l'aplicació. Aigües de Barcelona aposta fermament per una transició ecològica cap a models sostenibles, locals i resilient. Promou l'economia circular, protegeix els ecosistemes i la biodiversitat és el camí per lluitar contra l'emergència climàtica.

Aigua de proximitat, accessible i estable per no dependre de la pluja L'Agència Catalana de l'Aigua estima que el canvi climàtic provocarà una reducció del 22% en la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. Davant aquesta situació, Aigües de Barcelona considera que la millor solució per fer front a l'escassetat hídrica estructural i als episodis de sequera és la reutilització de l'aigua regenerada, aquella aigua que surt de les depuradores i se sotmet a un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar d'acord amb un model circular.

L'aigua regenerada permet assegurar la disponibilitat i la qualitat dels recursos hídrics sense dependre de la pluja o de l'extracció d'aigua de recursos superficials i subterranis. A més, contribueix a protegir i restaurar la biodiversitat i els ecosistemes i redueix la petjada hídrica humana dels usos finals de l'aigua perquè és una aigua de proximitat, accessible i estable. La reducció de la petjada hídrica en els usos de l'aigua pot arribar a ser del 99% com-

parada amb altres fonts convencionals gràcies a la circularitat intrínseca d'aquest recurs. A nivell energètic, la demanda d'energia de l'aigua regenerada és fins a tres vegades menor que la de la dessalinització. Per això és l'opció més sostenible.

Nova combinació de fonts per garantir la resiliència hídrica de les ciutats

Aigües de Barcelona va regenerar el 2022 un total de 50 hectòmetres cúbics (hm³) d'aigua, és a dir, l'equivalent al consum d'aigua durant un any de prop d'1.250.000 persones. En l'actualitat s'està destinant aigua regenerada des de l'estació de regeneració del Baix Llobregat aigües amunt del riu fins a Molins de Rei per ser reutilitzada com a aigua pre-

potable. D'aquesta manera, s'aporta aigua regenerada al riu per tal que la planta potabilitzadora de Sant Joan Despí la capti aigües avall i la tracti de nou per convertir-la en aigua potable i seguir el cicle de l'aigua.

En un any normal, el 95% dels recursos d'aigua per a la metròpolis de Barcelona estan vinculats a la d'embolgia, és a dir, aigua superficial i subterranis, mentre que el 5% és aigua de mar dessalinitzada. En una situació de sequera com l'actual, el 19% del consum correspon a aigua superficial (rius, principalment), el 23% és aigua subterranis (pous i acífers), el 33% aigua dessalinitzada i el 25% aigua regenerada. Això vol dir que, per garantir la resiliència hídrica de les ciutats, cal diversificar i trobar la combinació més sostenible dels diferents recursos d'aigua incorporant, sense dubte, l'aigua regenerada.

Per fer front a aquest repte, la col·laboració públicoprivada és essencial. Aquesta col·laboració ha estat clau en grans desenvolupaments de la metròpolis al llarg

de la seva història com, per exemple, el pla Cerdà i la gestió de les aigües residuals del pla Gardia Fària, que va donar lloc a la reforma del sistema de clavegueram.

Per això, Aigües de Barcelona, conjuntament amb l'Administració, impulsa actuacions cabdals basades en la reutilització de l'aigua regenerada. Un clar exemple és el Pla Director d'aigua regenerada metropolità, en col·laboració amb l'Administració i els usuaris potencials d'aigua. Una peça estratègica per garantir la resiliència hídrica del territori. Així mateix, sota el paraigua dels fons Next Generation, la companyia ha proposat un projecte per incorporar a la regió metropolitana 180 hm³ de nous recursos amb una major resiliència (60 hm³ d'aigües regenerades, 45 hm³ de dessalinització i 45 hm³ de recursos locals del Llobregat i el Besòs).

A més, la companyia està distribuint, a diferents ajuntaments metropolitans, aigua regenerada provinent de les estacions depuradores del Baix Llobregat i de Cava-Viladecans per a usos urbans, com ara la neteja de clavegueram, viària i de contenidors, i el reg de zones verdes.

El canvi climàtic requereix respostes sostenibles. Calen solucions innovadores. És l'hora de dibuixar un futur on tenir aigua depengui més de nosaltres mateixos que del que cau del cel.



Punt de captació d'aigua regenerada al riu Llobregat a l'edifici de Molins de Rei. Aigües de Barcelona.

SORTEIG
2 entrades per a

Sebastian Yatra

Dharma
TOUR

**11 juliol als jardins
del Palau de Pedralbes
de Barcelona**

línia



@liniatarxa

Escaneja per veure les bases i participar-hi



No t'ho perdís

Foto: Maria Aladem/ACN



L'últim gladiador

El Museu Marítim de Barcelona va inaugurar el dia 1 de juny l'exposició *Pompeia. L'últim gladiador*, que es podrà visitar fins al 15 d'octubre. Es tracta d'una experiència immersiva a través de la realitat virtual que permet al visitant posar-se a la pell d'un gladiador romà de Pompeia, abans de l'erupció del Vesuvi. L'exposició instal·lada a la capital catalana és l'experiència de realitat virtual més gran que s'ha fet mai a Europa, amb 400 metres quadrats i amb la capacitat de tenir seixanta persones immerses alhora. A més, la mostra compta amb 150 peces originals del Museu Arqueològic de Nàpols.

Famosos



"He decidit posar punt final a la meua etapa política i iniciar una etapa al marge". Si Inés Arrimadas (Jerez de la Frontera, 1981) hagués pronunciat aquestes paraules fa cinc anys, no ens ho hauríem cregut. Com tampoc ens hauria semblat creïble que Ciutadans fos un partit pràcticament extingit. El 21 de desembre del 2017, amb el procés en plena eferescència, Arrimadas va ser la candidata més votada a les eleccions al Parlament de Catalunya. El 14 de febrer del 2021, però, la formació taronja va perdre trenta escons. Aquest és només un exemple de la desfeta que Ciutadans ha viscut en pocs anys tant al Congrés dels Diputats com a les comunitats autònomes i als municipis. El resultat desastrós del 28M va ser l'estocada final.

La fitxa

QUI ÉS? **I N É S A R R I M A D A S**

ÉS FAMOSA PER...

Haver estat un dels grans noms de Cs
Va guanyar les eleccions catalanes el desembre del 2017

QUÈ HA FET?

Anunciar que abandona la política
Després dels resultats desastrosos de Ciutadans el 28M

A LES XARXES...

Molts parlen de karma i en fan broma
Només els més fidels a Cs i Arrimadas li han dedicat elogis

Llibres



Retorn als orígens
Sònia Casas

La periodista barcelonina Sònia Casas s'ha endut el Premi Nèstor Luján amb la novel·la *Retorn als orígens* (Columna Edicions), que ficciona l'amistat entre Antoni Gaudí i l'egiptòleg Eduard Toda. Sent adolescents aficionats a visitar indrets històrics abandonats, descobreixen un misteriós gravat prehistòric a les muntanyes properes al castell d'Escornalbou.

Teatre



L'illa deserta
Marc Artigau

L'illa deserta és la història d'Ella i Ell. De tot el que hauria pogut ser. Ella que treballa en un banc i que pintava grafitis per la ciutat. Ell que és repartidor a domicili i que somia a ser actor. Ella i Ell que ens expliquen com van ser, com són i com seran, ara que una trobada fortuïta, tancats en un ascensor, els pot canviar (o no) per sempre. A la sala Villarroel de Barcelona.

Música



Abans que s'acabi el món
Gertrudis

Abans que s'acabi el món (Promo Arts Music) és el novè àlbum del grup vallesà Gertrudis, una banda més que consolidada en el panorama musical català. Precisament, en una entrevista recent amb l'ACN, el cantant del grup, Xavier Ciurans, va fer una crida perquè el català conquereixi espais més "vulgars" i no sigui percebut com un idioma "arcaic".

Pelis i sèries



Master Gardener
Paul Schrader

Narvel Roth és el meticulós horticultor de Gracewood Gardens. Està tan dedicat a cuidar els jardins d'aquesta meravellosa i històrica finca com a complaure la rica vídua Sra. Haverhill (Sigourney Weaver). Però el caos s'apodera de l'ordenada existència de Narvel quan la Sra. Haverhill li exigeix que agafi com a aprenent la seva rebel i problemàtica neboda Maya.

Cetir Ascires, pioners en biòpsies virtuals de fetge amb biomarcadors de desenvolupament propi

L'abús del menjar ràpid i el sedentarisme ja són la causa principal de cirrosi al nostre país, per sobre de l'alcohol



Cetir Ascires ha estat un dels primers centres a introduir l'elastografia per ressonància magnètica a Catalunya.

Diagnosticar la patologia hepàtica sense necessitat de biopsiar el pacient, sinó per mitjà d'uns biomarcadors d'imatge que equivalen a una biòpsia virtual del fetge. Aquest és l'objectiu d'HepaTools, una eina desenvolupada per Ascires Grupo Biomédico.

L'objectiu és evitar que el pacient se sotmeti a la biòpsia convencional de fetge, que és invasiva i pot causar complicacions

L'acumulació de greix, inflamació, fibrosi o sobrecàrrega de ferro al fetge són indicadors vinculats a certes patologies hepàtiques. Valorar-ne els nivells és clau per al diagnòstic precoç o per al control de malalties com el fetge gras no alcohòlic i determinats trastorns metabòlics o autoimmunitaris, entre d'altres. La biòpsia convencional és la prova de referència per estudiar aquests paràmetres, però és una tècnica invasiva, requereix ingrés hospitalari i pot generar complicacions.

Precisament per evitar aquest procediment, el departament d'R+D+I d'Ascires (AsciresLab) ha desenvolupat una sèrie de biomarcadors que permeten analitzar aquests valors a partir d'una prova d'imatge no invasiva i indolora per al pacient. L'estudi es fa a partir de seqüències avançades de ressonància magnètica (RM), a la qual s'incorpora una tècnica innovadora, l'elastografia.

Pioners en l'ús de l'elastografia de RM
Cetir Ascires ha estat un dels pioners en la introducció d'aquesta tècnica a Catalunya; un equipament que imprimeix vibracions de baixa intensitat a l'abdomen. Amb l'elastografia generem un mapa visual del fetge que ens permet conèixer el grau de rigidesa d'aquest òrgan. "A partir d'aquesta informació

podem establir si el fetge del pacient està en un nivell normal, si està inflamat o si té fibrosi o cirrosi", explica Pilar Castellote, enginyera biomèdica d'Ascires que ha participat en el projecte.

La valoració d'aquests paràmetres és essencial per detectar de manera precoç una patologia hepàtica. Per exemple, l'acumulació anormal de greix al fetge, que es dona quan es concentra més d'un 5-6% de greix en aquest òrgan. Es tracta d'una malaltia que pot avançar silenciosament perquè no presenta símptomes. Si no és diagnosticada i tractada correctament, pot provocar inflamació i dany cel·lular (esteatosis hepàtica). Un percentatge de pacients amb aquesta patologia acabarà patint fibrosi i, en els casos més greus, cirrosi, un procés ja irreversible.

Acumulació de greix, inflamació o fibrosi són indicadors de patologia hepàtica que ara es poden valorar a partir de biomarcadors de ressonància magnètica (RM)

Segons alerta l'Asociación Española para el Estudio del Hígado (AEEH), el 25% de la població espanyola més gran de 15 anys presenta esteatosis hepàtica, variant de la malaltia del fetge gras no alcohòlic. Entre els especialistes, preocupa l'efecte que té la ingesta de menjar ràpid i productes processats en el desenvolupament de la malaltia hepàtica. De fet, segons l'AEEH, el fetge gras no alcohòlic provocat per l'abús del menjar ràpid i el sedentarisme ja és la principal causa de cirrosi al nostre país, per davant de l'alcohol.

Avantatges de la biòpsia virtual
El fetge és l'òrgan més gran del nostre cos i és relativament mòbil, cosa que

complica la localització de lesions. "La biòpsia convencional es fa a través de la inserció d'una agulla per extreure una mostra de teixit hepàtic i no està exempta de riscos. Per això, una eina com HepaTools suposa un clar avantatge per al pacient, però també per a l'especialista mèdic. De fet, la valoració dels paràmetres s'obté de manera quantitativa i objectiva per a tot el fetge –i no només per a una petita mostra de teixit, com passa a la biòpsia convencional–, cosa que permet localitzar amb més exactitud el possible dany hepàtic", apunta José Manuel Santabàrbara, enginyer coordinador d'AsciresLab.

Els responsables del projecte ja han publicat la determinació de biomarcadors d'imatge, base d'HepaTools, a la re-

vista internacional Diagnostics. Així, a partir de quatre seqüències avançades de ressonància magnètica multiparamètrica es valora la fibrosi, l'acumulació de greix i la sobrecàrrega de ferro al fetge.

La definició d'aquests biomarcadors suposa la validació preclínica de l'eina HepaTools. El projecte segueix ara a la fase de validació clínica amb pacients diagnosticats amb fetge gras no alcohòlic, que Ascires desenvolupa en col·laboració amb l'Institut de Investigació Sanitària (INCLIVA). "El nostre objectiu és generar un algorisme informàtic que, amb els biomarcadors que hem definit i una sèrie de dades del pacient, contribueixi a establir un diagnòstic precís de la malaltia hepàtica", detalla José Manuel Santabàrbara.

L'equip mèdic és un dels pioners a Catalunya en l'ús de l'elastografia de RM, una tècnica innovadora per a mesurar la rigidesa del teixit hepàtic i detectar la fibrosi de manera precoç

Sobre Cetir Ascires

L'equip mèdic català Cetir forma part del grup biomèdic Ascires. D'arrels mediterrànies, per tecnologia aquest grup és pioner a Espanya tant en Diagnòstic per Imatge com en Medicina Nuclear i Genètica Mèdica.

Amb una trajectòria de més de 60 anys, centra la seva activitat en el diagnòstic de precisió i el tractament, i anualment reinverteix una mitjana del 15% dels beneficis en R+D+I. Una reinversió que li permet la constant incorporació de l'última tecnologia i de programari mèdic.

www.cetir.com



Dos enginyers biomèdics d'Ascires revisen els biomarcadors desenvolupats a la plataforma HepaTools.

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

La migdiada és saludable, si es fa bé

Foto: Freepik



NEUROLOGIA

Des d'un punt de vista biològic, les persones estem programades per despertar-nos ben d'hora i anar a dormir al vespre. Però la societat moderna ha anat alterant aquest pla inicial. Ara continuem aixecant-nos d'hora, però cada cop dormim menys i això es nota especialment a les tardes, quan cau el nostre sistema d'alerta, un fet que es pot demostrar científicament. Una bona migdiada ens permet reconduir aquesta situació, sempre que es faci en les condicions adequades.

Un estudi elaborat per la Universitat de Múrcia i fet públic per la revista especialitzada *Obesity* revela que el risc d'obesitat augmenta fins a un 23% si les migdiades són llargues. En canvi, si descanem entorn de trenta minuts al sofà, cap al migdia o a primera hora de la tarda, es redueix el risc de pressió arterial. A més, aquest descans moderat contribueix a millorar l'atenció.

Quan dormim més de trenta minuts entrem en la fase profunda del son i el nostre cos interpreta que és de nit. Això altera el nostre metabolisme i fa que sopem més tard i que dormim menys. I aquests dos factors són els que alteren el nostre metabolisme i poden causar-nos problemes cardiovasculars.

Les claus

PATRÓ

La societat moderna ha alterat els patrons del son, i la migdiada és una manera d'adaptar-se als nous horaris

MIGDIADA

Les migdiades saludables s'han de fer asseguts al sofà o en una butaca i no poden durar més de trenta minuts

OBESITAT

Dormir massa estona després de dinar augmenta un 23% el risc d'obesitat i d'altres problemes cardiovasculars

ATENCIÓ

Un breu descans al migdia o a primera hora de la tarda millora l'atenció dels adults, en condicions normals



Foto: Freepik

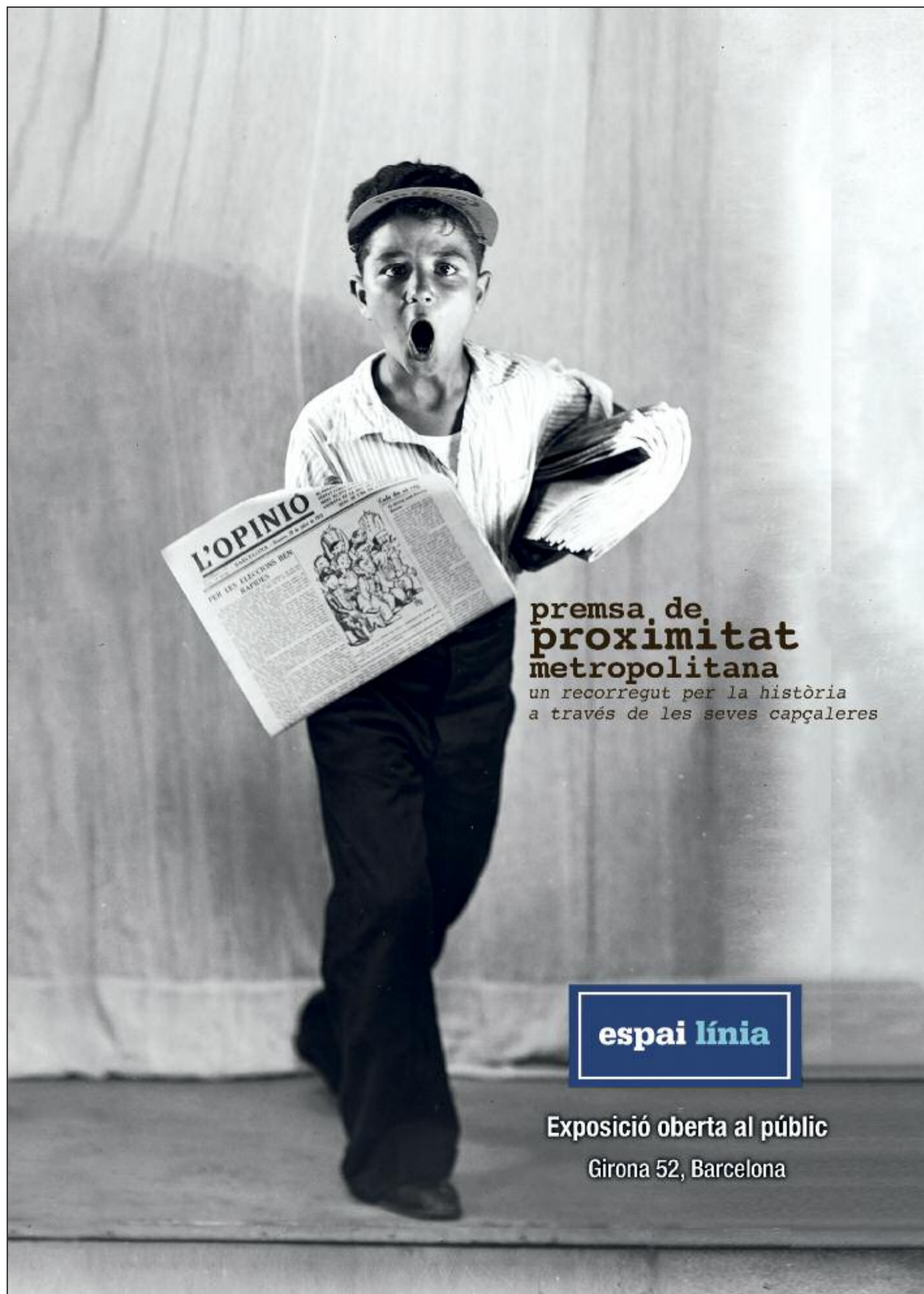
Segueix-nos
a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram



premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

OBRIM DIUMENGES



1 H DE
PÀRQUING
GRATIS*

***DIUMENGES FINS AL 10 DE SETEMBRE.**

Obrim tots els diumenges de 12:00 a 20:00 h.
Gaudiràs de les activitats especials que tenim preparades.
Treu-te la mandra i vine com vulguis!



L'illa